

Komt 'er in, kriej koffie

Zwier Kremer

Mien Va was penningmeester van 'n boond. Van 'n vakboond, het CNV bedoel ik. Dat was hee al joaren. 't Was in de tied dat iej oew loon in contanten in un zekske kreeg'n oet'ekeerd. En de contribusie van de leden mos op'ehaald word'n, want acceptgiro's waar'n d'r in dee tied nog nich, loat stoan internetbankiern. D'r was alleene 'ne fietse en dat betekent dat hee de leu bij langs mos um de contribusie te innen. Hee har 'nen fietse met een lang zadel en 'nen helen groten krul: zien stalen ros. En wat hef hee d'r damoals völle op loss 'efietst.

Eén keer in de moand op 'nen zoaterdag op de fietse, te beginn'n bij de Prins Bernhardlaan met de zietstroaten en dan noar Zèendern. Dat was de meest logische route; en as hee doar dan kloar met was, gung hee wier verdan in Boorn. Hoo völle leden hee bij langs mos weet ik nich precies, meer hee was d'r in elk geval d'n heeln zoaterdagmorgen tot in 't begin van de middag met gangs.

Dat 't d'r völe waren waar hee bij langs mös, dat was op zich gin probleem. En dat hee d'r zo völe tied met te doen har, doar kon hee eigenluk ook niks an doen. Want dat kwam omdat hee zovöle breurs en zwoagers bij langs mos; zienen hele familie in Boorn was lid van 'n boond en dat was 'nen heeln trop: veer breurs en veer zwoagers; zonder oet-zondering waren dee alle acht lid van zienen boond. En rekken now meer nich dat hee d'r zo meer effen an kon kommen wippen, zo as bij de meeste leu. Köj vergetten. "Binn'nkommen en koffie dreerken". Dat köj ok nich maak'n. As iej eens per moand bij oew familie oew gezicht loat zeen, köj nich gauw effen de contribusie innen en d'r wier van tuske goan. Nee. "kom t'r in, kriej koffie." En wat doo'j dan? En dan kreeg iej d'r natuurlijk ok nog wal is wat bij. En koffie doar was hee naar gek op. Iej könt geruste zeggen: mien Va en ziene fietse lepen op koffie.

No mot ik eerluk wean, hee was zölm ok nog wal an de proaterige kaant. Hee har aait wal wat te vertellen. Ok bij leu dee gin familie waren, kon hee nog wal is un pröatke maken. Hee was wal 'nen gezelligen proater. En dat kwam wier omdat hee zovöle keender har. Dee har'n hum et proaten wal 'eleerd, want dat waren bössels van jongs dee zovöle oetspookten, dat hee nogal heel wat recht te zetten har in hoes. Dat gung hem overigens wal good of.

Hoo 't ok was. Een keer in de moand op zoaterdag kwam hee pas in de middag thoes en dan zo'j deenken: hee hef wal honger! Meer as Oarntien, de vrouwe' dan vroeg: "Albert zal'k oew effen un paar pannekooken bakken?" Dan was het antwoord steevaste: "Nee Oarntien ik hoof nich wat, ik heb gin honger". "Meer Albert, iej mut wat etten. Iej bunt de

hele dag drok 'ewest. Miej duch dan heb iej toch wal wat neudig. Ik wil nich op mien geweten hebb'n da'j in hoes nich genog kriejt". "Nee Oarntie, ik mut d'r nich an deenken. 'k Heb al zovöle koffie had en iedermoals d'r wat bij. Ik hoof niks. Ik bin zo vol as 'n mud". "Good, ik loat het mel nog effen stoan en aj dan vanoavend wat lust, bak ik d'r dan nog wal een stuk of wat".

En dat herhaaln zich elke moand op één zoaterdagmiddag. En Oarntien hoo good of zee heur best ok deear, zee kon hum nich an de pannekooken krieg'n. 't Was steevaste: "Ik hoof niks". En doar bleef ut dan bij.

Meer loat wèen: penningmeester van 'n boond. Hee was t'r zo trouw in, ik meen met ut ophaaln van dee contribusie. Hee sloog nooit oawer. Het woord oawersloan kwam in zien weurdenbook nich vuur. Meer op 'n zeker moment wo'j duur moeder natuur bij de kladd'n 'enommen en dan köj doen wat aj wilt meer iej goat vuur de biele. En joa heur, hee kreeg de griep en nich zo keenderachtig ok nich. Hee kon gin kaant op, zo zeek as 'n katte. 't Gebuurn in 't begin van de wèkke dus niks an de haand, behalve dan in berre. Koorts en van boam tot onder zat d'r nergens meer een slot op. Hee wör zo mager as braandhooft. En hoo dichter bij'n zoaterdag, hoo zeeker hee wör. Vriejdaangs vuur d'n bewusten zoaterdag. 'n Probleem....

"Vrouw, hoo mot dat now met dee contribusie. Morg'n mut dat eigenluk gebuur'n". "Misschien köj oonzen Zwier vroagen. At hee vanoavend zien hoeswark (ik gung noar de oamdschool) kloar maakt, wil hee dat vaste wal doen".

En zo gebuurn 't dat ik zoaterdagsmorgens op 't fietske stappen en de contribusie ging ophaaln. Ik zetten de sökke d'r good in, want ik wol op tied kloar wèen. Moch mien Va d'r tot in de middag met gangs wèen. Ik zol d'r vuur zorgen, da'k vuur de middag weer thoes was, want ik mos 's middaangs ok nog voetball'n.

De route, hoo of 't makkeluks was, har'ik van mien Va met 'ekreeg'n: eerst dus de Prins Bernhardlaan en dan noar Zeendern en dan wier verdan in Boorn. 't Eerste gedeelte schoot aardig op en vrogger dan

Mien Va hef tot an zien 92 ste joar, zo oald isse wordn, lid 'ewes van 't CNV ofdeling Boorn.

ik verwacht har, was ik al wier in Boorn gangs. As't zo duur geet, kon ik mooi op tied in hoes wèèn, vuur 't etten.

Eerst meer is bije oom Hennie langs. "Kan oew va nich?" "Nee, hee hef onmeundigen griep en kan gin kaant op. Doarumme haal ik vandage de contribusie". "Komt er in, kriej koffie." Noa dat ik alles oawer de patient verteld har en de koffie op har, gung 't wier verdan opweg noar de volgende klant: oom Kneels. "Zo kan oew Va vandage nich?" "Nee, hee hef de griep". "Kom binnen, kriej koffie," zeer ome Kneels. "Ik heb nich zovölle tied, want ik mut d'r nog heel wat doon". "Ach, kom... oew Va kump ok aait binnen. Un köpp'n koffie geet d'r wal in en 'n plekske cake d'r bije, geet ok wal. Döt oew Va ok aait". Ik har nich het lef um nee te zeggen en 'n plekske cake lusten ik wal; dat kreeg ik ok nich elken dag.

En zo gung ut bije ome Rieks en bije ome Henk en nee zeggen was d'r nich bije. Zeker nich as 't familie is. Bije de een was 't keukske en bije de aander un plekske kook. En zo gung het bije ome Gerrit-Jan, ome Jan, ome Derk en nog un keer bije ome Jan. 't Was gebuurd met het vlotte werk. "Kan oew Va

nich? Oh seek? Komt 'r in kriej koffie en vertel". Oaweral stun 'n koffie op 'n kachel te prötteln. 't Was koffie vuur en koffie noa en oaweral d'r dus wat bije. Vuur da'k d'r arg in har, was 't al twaalf uur en ik mos d'r nog best een stuk of wat bije langs. Dus ik mos opscheeten, as ik op tied thoes wol wean.

Zo kwam ik bije de Veldmans. De duur gung al lös vuur da'k de kleenk te pakken har. "Zo Zwier, iej hier in plaats van oew Va?" "Joa, joa... hee hef de griep en hef't beheurluk te pakken en now vroeg hee of ik vuur dizze keer de contribusie wol haaln. Vandoar da'j miej hier zeet". "Kom wieder, binn'n is 't better as boeten". "Nee, nee, ik heb d'r nog un stuk of wat te doon en ik möt nog voetbaln". "Kom, kom, oew Va keump ok aait effen binnen. As iej de tied nich nemt, nèèmp de tied oew wal".

Vuur da'k d'r arg in har, stun ik al in de kökken en wat rook ut doar lekker. Mienen nös begon d'r al van te jökken. "Goat zitten en vertel effen hoo slim oew Va 't wal nich hef, want 't is wal un oetzundering dat hee zölm gin contribusie haalt en dat wil wal wat zeggen". Ik zat nog meer net of zien vrouw kwam d'r met een groot bord anzetten en zette'n dat vuur miej neer, met de weurde "et smakeluk". "Hoo, wat is dat now?" Op dat bord lag un haandvol ribbetjes te daampen. "Is het de bedoeling dat ik dee op èt?" "Joa, joa, dat dut oew Va ok aait en den veend ze hatstikke lekker". Ik bin d'r to moar an begonnen en ik mut eerluk wèèn, ze smaak'n biezeunder lekker.

Ik wist wal dat de Veldmans, um de zovölle tied op het brommertje noar Goor hen gingen umdat het vleis doar zo goedkoop was; meer dat mien Va één van de grote ofnemmers was, kwam ik dus now achter.

To ik alns verteld har, oawer mien Va ziene griep en de ribbetjes noar binnen werkt har, ston ik, stief van de cake en de keukskes en de ribbetjes, op um de rest van de contribusieklaanten te bezeuken. "Doo oew Va de groeten en loat hee meer gauw better worden".

En to ik de leste klaanten har of 'ewarkt en um good één uur thoes kwam, zeer mien Moo: "Zo Zwier, goat zitten, dan zal'k oew un stuk of wat pannekook'n bakken". "Nee, hoof iej nich te doon, want ik hoof nich wat". "Meer iej mut toch wat etten, iej bin de hele morg'n op pad 'ewest". "Nee Moo, ik hoof nich wat, ik mut d'r nich an deenken. Ik heb al zovölle koffie had en iedermoals d'r wat bije, ik hoof niks, nog better, ik bin zo vol as 'n mud".